

holder sig saaledes med Isforholdene, saa kan en Anvisning for Sejerøboerne paa i Isvintre at faa deres Post befordret over Havnsø slet ikke gælde. Hvad den øvrige Tid af Aaret angaar — eller rettere for hele Aaret — vilde en Forbindelse Sejerø—Havnsø være aldeles uhensigtsmæssig for Sejerøboerne. Der er, naar man kommer over til Havnsø, ingen Vejforbindelse til Kalundborg, det vil sige, den er der kun ad store Omveje; man kan ikke fra Havnsø paa offentlig Vej komme til Kalundborg i sluttet Route, og Vejen vil være, saa vidt jeg kan se, omtrent $6\frac{1}{2}$ Mil, hvilket vil sige saa meget som, at naar en Sejerøbo skal over til sit Forbindelsessted, postale, administrative og kommercielle, og tilbage igen, maa han bruge mere end een Dags Rejse. Det er altsaa en ganske umulig Vej. — Jeg har særlig Anledning til at fremdrage dette Forhold her, fordi den højtærede Minister, da vi talte om det ved Finanslovbehandlingen, henviste til, hvad der maatte blive ytret ved Behandlingen af Andragendet fra Havnsøplanen, og jeg har nu derfor tilladt mig at paavise, at en Havn ved Havnsø slet ikke kan betjene Sejerøboerne. Det, de maa have, det er, at deres flere Aarhundreder gamle og eneste naturlige Forbindelse bliver opretholdt, og at det bliver gjort muligt for dem at komme i Land. Forbindelsen blev forringet, idet Vrøj-Havnen ødelagdes ved Saltbæk Vigs Udtørring, og her har det offentlige, saa vidt det er forebragt mig, en Medskyld i, at Forholdene ere blevne saa slette. Da Saltbæk Vig blev udtørret, blev der af Interessentskabet for Udtørringen til Sikkerhed for Bevarelse af en Havn for Sejerø stillet et Depositum af 20,000 Kr., altsaa en for disse Forhold temmelig betydelig Kapital. Dette Depositum er senere blevet tilbagegivet af Indenrigsministeriet. Nu ser jeg vel af Rigsdagstidenden, at en tidligere Indenrigsminister har sagt her i Tinget, at det var sket med Sogneraadets Samtykke, Men fra Sejerø forsikres det mig — Protokoller eller Dokumenter har jeg ikke set — at Sogneraadet aldrig har givet noget Samtykke dertil. Men er dette Tilfældet, har virkelig Indenrigsministeriet uden Sogneraadets Samtykke frigivet et Depositum af 20,000 Kr., som man havde kunnet holde sig til for at faa Havnen restitueret, forekommer det mig, at Ministeriet har noget Ansvar for Forværrelsen af Forholdene. Der er da en ganske særegen Opfordring for Indenrigsministeriet til at søge den skete Skade oprettet. Sejerø Sogneraad har indgivet et Andragende til

Ministeriet om, at der maatte blive foreslaaet Rigsdagen en Bevilling af en passende Sum til et mindre Havneanlæg paa Sjællandssiden med en Dybde af 6—8 Fod. Paa dette Andragende til Indenrigsministeriet er der ikke kommet noget Svar. Sejerøboerne vente naturligvis med nogen Utaalmodighed derpaa; men de vilde vistnok være tilfredse, hvis den højtærede Minister maatte finde Anledning til at give Svar her i Tinget, navnlig naar dette Svar maatte være gunstigt for Sejerøboernes berettigede Forventninger. Men selv om det skulde gaa dem imod, er Sagen jo dog dermed kommen i Gang igen. Det Svar, som Sejerøboerne vilde sætte Pris paa, og som jeg vil give den højtærede Minister Anledning til — jeg vilde gerne sige Opfordring til — det var det, at den højtærede Minister ved Finanslovens 3dje Behandling, hvis hans Teknikeres Forberedelser tillade ham det, vilde stille Forslag om Bevilling af den moderate Sum, der maatte være nødvendig til en lille Havn paa Sjællandssiden, ved Vrøj eller Vest derfor, for at Sejerøboerne, der selv sørge for Havn ovre paa deres egen Side, kunne faa Lov til at komme i Land paa Sælland.

L. Rasmussen: Det er det Andragende, der omtales i Betænkningens Nr. 14, som jeg vil gøre nogle faa Bemærkninger om. Andragendet gaar ud paa at faa lagt et Skiftespor ved Billetsalgsstedet Andst og at faa oprettet en Godsekspedition. Saa vidt jeg kunde høre den ærede Indenrigsministers Udtalelse, var hans Tilslutning noget betinget. Den ærede Ordfører nævuede jo, at der var et ret daarligt Ventesslskur der ved Andst, og dersom jeg ikke hørte fejl, udtalte den ærede Minister, at en Forbedring af Ventesslsskuret kunde han nok tænke sig, hvorimod han stillede sig mere tvivlsomt over for Spørgsmaalet om Anlægget af et Skiftespor og Oprettelsen af en Godsekspedition, idet han troede, de lokale Forhold der ved Andst vilde være en Hindring i alt Fald i nogen Grad. Dermed maa han vel sagtens have ment Terrainforholdene, antager jeg. Jeg kan da ikke tro, at disse ere af den Beskaffenhed, at det i nogen nævneværdig Grad skulde være en Hindring for at anlægge et Skiftespor og oprette en Godsekspedition. I hvert Tilfælde er det nu det, der er Hovedsagen. Manglerne ved Ventesslsskuret kommer man ved nok ud over, det kan man faa gjort noget mere tæt og rummeligt, men Hovedsagen er at faa Skiftespor og Godsekspedition, saa at